

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 80 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtából és támlappal együtt 3 frt.
Myittér soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújtatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentelen levelek csak iemert kéztől fogadtatnak el.

A nyilvánosság.

Megszoktuk már azt, hogy ha valaki a közügy érdekében szót emel, el lehet készülvén reá, hogy rögtön találjanak okot felszólalásának alapját magán érdekek hajhászásában keresni föl.

Ezen, a társadalmi szokásoknak ferde kinövése sokakat vissza tart nézeteiknek egy s más kérdésben nyilvánításától.

Nekünk, kik arra vállalkoztunk, hogy városunk és vármegyénk közérdekeit személyes tekintetek nélkül szolgáljuk, a gyanúsítgatásból igen természetesen nagyon sok ki jut s az igazat megvallva, vannak olyan kérdések, a melyeknek tárgyalása nem tartozik a legkellemesebb foglalkozásaink közé.

Ilyen kellemetlen kérdés az, melylyel jelen alkalommal foglalkozunk, tudniillik a nyilvánosság kérdésének szellőztetése.

Vármegyénk intéző körei — nyilván kimondjuk, értjük alatta a megye dolgait rendező összes fórumokat, elkezdve az alispánon, végig a szolgabíróságokon, polgármestereken, le egészen a falusi bírósáig — nem tudnak, vagy nem akarnak a nyilvánosság eszméjével kellőleg megbarátkozni.

Avagy mit tartanak nyilvánosságnak? Azt, hogy egy-egy közügyre szóló s nemcsak a szolgabíró, vagy polgármestert érdeklő rendeletet és hivatalos intézkedést azoknak nagy pecsétet levelekben olvashatatlan litografiákban megküldenek, — ezek viszont alantatás közvegeikhez még nagyobb pecsét alatt továbbítanak, a honnan aztán többnyire idő

utolján egy-egy utcaszegletre elővashatatlanságig való magasságba fölragasztott plakátok alakjában kerülnek nyilvánosságra, vagy pedig a falu dobosa rendesen még későbbben elkiabál belőle egy-két összefüggéstelen mondatot s meg van a közzététel.

A közérdekű intézkedéseknek s rendeleteknek ilyen nyilvánosságra hozatala a régi világban megfelelő volt a közönség rendkívül alacsony fokán állott igényeinek, de ma már, midőn a vármegyében két rendesen megjelenő hírlapunk van, eme rendszer nem állja ki a kritikát.

Nézetiünk szerint az egész vármegyét érdeklő minden közérdekű rendelet és hivatalos intézkedés közzétételére, nagyja tekintet nélkül arra, hogy többé avagy kevésbé fontosak a vármegye hivatalos lapjában föltétlenül az expedícióval egyidejűleg közlendők lennének, az oly rendeletek és intézkedések pedig, melyek a vármegyének egyik, avagy másik vidékét vagy járását érintenek közelebből, a vármegyében levő két helyi lap közül legalább abban, a mely a megjelenési hely közelségénél fogva a közlemény tartalma által közvetlenebbül érintetik, közlendő lenne.

Hogy a nyilvánosságra nem kellő figyelem van fordítva, drasztikus példája annak a mult őszén nagy fiaskót szült zilahi remondázás.

Őszintén mondjuk, legkevésbé sincs okunk senkit e kérdésben magánérdekek legyezgetésével gyanúsítani, — de igen is a nyilvánosság elkerülésének számítjuk be azt, hogy mikor a katonai bizottság Zilahra megérkezett, nagy szegényszemre ő, mond őt darab remondának szánt lovat talált kiállítva.

A bizottság természetesen azon tudatban távozott megyénk fővárosából, hogy megyénkben a katonai lóvásárló bizottságnak nincs másork mit keresnie, mert ha egy ilyen alkalomra 5 darab lovat képes a vármegye gazdaközönsége előállítani, ez csak azt mutathatja, hogy vármegyénkben a lótenyésztés annyira visszaesett, hogy nem képes ennél többet produkálni s ennyiért nem érdemes máskor a bizottságnak hozzánk fáradni.

Pedig nagyon jól tudjuk azt, hogy nem úgy van, sőt éppen ellenkezőleg áll a dolog, mert nálunk újabb időben a lótenyésztés örvendően lendületet vett.

Mi hát az oka, hogy még is csak oly neveléses csekély számú lo állítattott elő a remondázásra? Az, hogy a főntebb érintett közzétételi eszközök már nem felelnek meg a mai kor követelményeinek, vagyis hogy a gazdaközönség nem volt kellőleg értesítve.

A gazdaközönségnek azon tekintélyes része, kiktől a remondának való lovak előállítását várhatnók, nem azok közül telik ki, a kik az utcaszegleteken falragaszokat szoktak böltözgetni, vagy a kiabáló dobost szokták körül fogni az utcákon, hanem a magasabb intelligenciával bíró osztályból, melynek tagjai a helyi lapokból kellő időben s megfelelő módon vehetnének tudomást az ilyen dolgokról.

Ha az alispán ur a remondázás idejét a megyei lapok útján közzé tette volna, nem hozta volna vármegyénket az illető körök előtt ily szégyenletes, de különösen káros következményekkel kiható helyzetbe.

Ez csak egy példa a sok közül, melyek mind arra intik az intéző kö-

roket, hogy a helyi lapokat, mint a nyilvánosság organumait, megfelelő figyelemben részesítsék, mert ezzel csak a közügynek javát mozdítják elő.

Bölni Sándor.

Vármegyei élet.

Szilágy vármegye közigazgatási bizottsága február 8-dikán tartotta havi ülését — báró Wesselényi Miklós főispán távolléte miatt — Szikszai Lajos kir. tanácsos, alispán elnökléte alatt.

Jelen voltak: Török István főjegyző, Moni Gyula tisztí főügyész, Dombi Károly ár. elnök, dr. Berger János főorvos, Vicenti Pál pénzügyigazgató helyettes, Klein Adolf, kir. mérnök, építészeti hivatal főnök, Gazda Ferenc, kir. ügyész, Dull László, Kiss Lajos, Biró Ferenc, Lőrincy György; igazoltan távol maradt Somogyi Kálmán, br. Kemény Árpád, Fodor Elek közzgazd. előadó; igazolatlanul: Sántha Dezső br. Podmanický Gyula, Swaicer Aladár és Pap György.

Szikszai Lajos kir. tanácsos, alispán jelentése szerint közbiztonsági viszonyaink az elmúlt január hó folyamán, eltekintve azon csekélyebb jelentőségű zavargásoktól, a melyeket az országgyűlési képviselőválasztásokat megelőzőt mozgalmak és párt-szenvedélyek idéztek elő, általában kedvezőnek mondhatók, de ha az említett és egyes rossz akaratu egyének föllépése és izgatása következtében előtört rendtelenségeket tekintjük, sajnosan kell konstataálnunk, hogy a kevésbé mivelt, értelmetlen és durva tömeg felizgatása tettlegességre ragadt egyeseket, úgy hogy eme mozgalmaknak egy emberélet is esett áldozatul. (Szilágyi csehi eset, melyről annak idején írtunk.) Alispán a szükséges közbiztonsági intézkedéseket nyomban megtette, a hivatalos vizsgálat pedig megkezdve, jelenleg is folyamatban van. Kiseb verekedés történt M.-Kecelben, hol a zilahi ker. szab. párti jelöltjének egyik kortesét verték meg, s Krasznán kódobással

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

A bűnbánó palóc.*)

Tisztelendő főúram!
Mégkövetem szépen:
Gyóntasson meg engemet
Keresztényiképpen.
Misemondó ruháját
Öltse fel magára;
Hej! mert nagyon nagy az én
Bűnömnek sommája.

Minap este későn volt,
Hogy haza vetődtem
S im a kapun valaki
Kisurran előttem.
Isten bossá bűnömöt
Nagyot húztam rája.
S hát ki volt az? — a páter
Ő szent atyásága.

Úgy búsulunk azolta
A feleségemmel,

*) Mutatvány a Hevesi József és Karcag Vilmos szerkesztése alatt megjelenő „Magyar Gényusz” című társadalmi, szépirodalmi és művészeti képes hetilap 6-ik számából.

Még böltöst sem hagy enni
Azzal a kezemmel.
Pedig kisült azután
A nagy vallatásra:
Eljárt egy kis esteli
Ajtataskoázásra.

Temérdek.

Hamlet.

„Lenni vagy nem lenni, ez itt a kérdés. Akkor nemesb a lélek, ha türi Balsorsa nyűgét s nyilait, — Vagy ha hiszál tenger keserve ellen S fegyvert ragadva véget vet neki?”

Jó Hamlet (a Shakspearei) így elmélkedék. — Könnyű volt neki. problémája csak a „lét és enyészet” megfejtése lett lebegett. Mert így beszélt tovább:

„Ki viselné a sors gunycsapását, Zsarnok boszuját, gögös ember dölyfét, ... S mind a rugást, melyet méltatlanok Ejtnék a tűrő édenen ... Ha nyugalomba küldhetné magát Egy pusztá törrel” ...

Im az apellálás arra, hogy „egy vilá-
lás és vág a tör” ... S a mi ezután
következik, az a megnyugvás ... az örök
nyugalom.

De mit tegyek én? Képviselőválasztási idény élő Hamletje, a ki ha nyugalomba küldöm is magam egy pusztá törrel, ki van porhüvelyem téve annak, hogy felettem kortesbeszédnek hangjai közt záruljanak a hantok. Mert a „lét vagy nem lét” kérdése előttem az, hogy:

kormánypárti vagy ellenzéki jelöltre szavazzak-e?

Uj politikus vagyok, a ki még nem lehetne ugyan képviselőjelölt, mert a törvényes kort még el nem értem, de úgy lehet, hogy az én egyetlenegy szavazatom, melyre husz évemmel jogot bírok, dönti el e nagy kérdést. És én teljes mértékben el is vagyok telve egyéniségem ezen fontosságával. És szavazni előleges megfontolás után fogok, teljesen meggyőződésem szerint.

Igy határoztam el magamat ma, hogy megtudtam jogosultságomat: egy szavazattal befolyjni annak a kérdésnek eldöntéséhez, hogy: ki legyen a képviselő, a kinek a tiszteletére a városgazda a várhegyről ágyuztatni fog? — Nem lévén elfáradva midőn lefeküdtem, került az álom s elgondolkoztam e kérdés felett: mire szavazzak? Jobbra? Balra? Persze nem tudtam tisztába jöni. — Az első óra végén mégis elhatároztam, hogy Bárcayra szavazok. Nagyon szépen beszélt a programján. Észrevette, hogy el vagyok ragadtatva s a banquetten roppant barátságosan szorította meg a kezemet és „kedves öcsémnek” nevezett. — Már-már elaludtam, mikor szemem előtt megjelent a Rozina alakja, szép buza-virágkék szemével, bájos mosolyával, lenge természetével s hallani véltem a legszébb fuvalaszerű hangokat: „szavazz reám!” Oly sebesen kezdett dobogni a szívem, hogy szinte felugrottam fekvő helyemből. Persze Rozina eltűnt, de az a hang, melylyel mondta, hogy „szavazz reám”, az folyton itt csilingelt a fülemben. A nagy politikától még el tudtam volna aludni, de ettől a hangtól már nem. Megfordítottam a párnámat, úgy fe-
küdtem rá s szemem szorosan lehunyva hívtam a Rozina alakját, hogy folytas-

am édes szunnyadást, melyből felébredék. Nem sikerült. Prózái gondolatok a politikáról, elűzték az ideált s elkezdtem gondolkodni. — Rozina tulajdonképpen arra kért, hogy szavazzak rájuk, azaz az ő papájára: az ellenzék jelöltjére, Záray Lászlóra, a volt alispánra. Az öregnek a programján nem voltam, az igaz, de Rozina a oly édesen beszélt velem a szüreti második négyes alatt, hogy az összehasonlítás Bárcay hátrányára ütött ki. Most már melyik párti legyek? Mindkettőnek nevét a szép nemzeti színű zászlóval lobogtatja a szellő. Mindkét jelölt a mellett korteskedik, hogy ő szereti jobban a hazát. Igen, de Záray mellett ott van Rozina is. Ha a papája ellen szavazok, és ha még az öreg meg is bukik, tudom előre, hogy számomra nem fog felhajlanodni az ő piciny bíbor ajkán több mosoly. Talán el is fordítja fejét, ha jöni lát, talán szóba sem áll többé velem ... Csoda-e, ha ezeket elgondolva, sürű cseppek ereszkedtek le homlokomról és halántékomról? Kezdttem magam szidni, hogy miért jöttem haza, nem jobb lett volna ott maradnom a tantomnál, míg ennek a zavaros világnak vége lesz? Időnként láttam lelkivilágomban egyszerre szónokolni nemzeti zászlók alatt Bárcayt, Zárayt és Rozinát ... azután elnyomott az álom s késő reggel ébredtem fel, fáradtan, akár egy oly bál után, melyen kevés volt a táncos. Épen a falfelé akartam fordulni egy kis finaléra, hogy nagy zajjal nyílik fel ajtóm s az irodaszolga azzal robot be, hogy „milyen jó, hogy az urfit még itthon kapom. Az elnök ur küldi ezt az írást s azt üzeni, hogy tessék tizenegy órakor készen lenni, mert indulnak Aranyvára vizsgálatra.” Hogy hova kívántam Kristófot az ő üzenetével együtt, azt felesleges mondanom,

egy csendőrsébesített meg; a vizsgálat folyamatba tetetett.

A képviselőválasztások mind az öt választókerületben teljes rendben folytak le. A kerületekben összesen 9 század közös hadseregbeli katona, 1 század honvédség és 102 főből álló csendőrség volt alkalmazva.

Az állategészségi viszonyok teljesen jók voltak s ragályos és járványos betegségek nem fordultak elő.

A m. kir. földművelésügyi miniszter a végett, hogy a tavasz beálltával az illető fedeztetési állomásokra szükséges állami ménnek kiadhatók legyenek, elrendelte mindazon járáások loállományának felülvizsgálatát, a mely járáásokban a múlt évben takonykór- esetek fordultak elő; a vizsgálatok febr. 8-dikán vették kezdetüket.

Vicenti Pál pénzügyigazgató helyettes jelenti, hogy egyenes adókból az elmúlt év végével hátralékban maradt 291,405 frt 92 kr., folyó évi előírás 146,089 frt 22 kr., ebből leirattott 1819 frt 61 kr., tehát a helyesbített tartozás 475,675 frt 53 kr., a melyből befizetett 11,732 frt 15 kr., s hátralék 423,943 frt 38 kr. A folyó év január havában 6,797 frt 85 $\frac{1}{2}$ krral kevesebb fizetés történt, mint az 1891. év hasonló szakában. A 17,599 frt 8 kr hadmentességi díjból befizetett 738 frt 25 kr, fogyasztási adó 2539 frt 18 kr, illeték 5747 frt 96 kr folyt be. Házadó-mentesség 15 házra 23 lakrészszel engedélyeztetett.

Gazda Ferenc kir. ügyész által beadott kimutatás szerint a zilahi központi fogházból január hó folyamán kibocsátott 14 férfi, bentmaradt február hóra 62 férfi, 4 nő, gyógykezeltetett 3 férfi, 2 nő, kiadatott 1916 éadag 258 frt 98 kr értékben teljesítettek a rabok 1022 nap-számot, melyekért az állam részére 15 frt 30 kr, a munkások javára 6 frt 20 kr folyt be; haláleset nem fordult elő.

Klein Adolf kir. mérnök, építészeti hivatali főnök jelenti, hogy a csuca-nagy-károlyi állami út jó karban van s ott januárban a hótakarításon kívül semmi munkát nem végeztetett. A vármegyei utakon csak az utkarapók dolgoztak, közlekedési akadályok sehol sem fordultak elő.

Dombi Károly árv. elnök jelentése szerint a központi árvaszéknél elintézendő 1102 beadványból januárban feldolgoztott 695, hátralék 407.

Dr. Berger János vármegyei főorvos jelenti, hogy januárban a közegészségi állapot az előző havinál kedvezőtlenebb volt, amennyiben úgy a betegülések, mint a halálozások száma szaporodott. Leginkább a légzőszervek meghűléséből eredő hurut- és lobosbántalmak szerepeltek, nemkülönben az ismét országszerte fellépett influenza-kór, enyhébb alakban ugyan, mint 2 évvel, de azért ritkább esetekben halálozásokkal is végződve. Az influenzán kívül más járvány nem mutatkozott. Vármezőn 4 orban eset fordult elő meghűlésből.

A vármegye sz. somlyai kórházában gyógykezeltetett januárban 20 beteg, kibocsátott 7, bentmaradt 13. Zilah város magán kórházában 21, kibocsátott 10, bentmaradt 11.

Kiadatott a vármegye területén 60 látlelet, ezek közt 13 súlyos sérülésekről. Törvényszéki boncolat 3, orvosrendőri 3, hullaszemle szintén 3 esetben eszközöltetett. Erőszakos halál 2, hirtelen halál 3, öngyilkosság 3 esetben fordult elő. A szokásos orvosrendőri intézkedések az elmúlt hónapban is foganatosítottak. Megfigyelés alatt állott 2 elmebeteg.

Hármaspatak községben a trachomás betegek közül gyógyult 3, gyógykezelés alatt van 8, ellenőrzés alatt 11, Magyar-

patakon ellenőrzés alatt van 15, gyógykezeltek 3.

A n. városi postaigazgatóság értesíti a bizottságot, hogy Sz. Főkeresztur, Gör- csön és Vaja községek február 1-sejétől kezdve a nyírsídi postahivatal forgalmi köréből a zilahi postahivatalhoz osztat- tak be.

A pénzügyigazgatóság javaslatára be- hajthatatlanság indokából az alábbi köz- ségek terhére a következő összegű kinc- stári tartozások irattak le: Kémer 62 frt 11 kr, Diósád 51 frt, Gyümölcsény 9 frt, Jaáz 6 frt, M. Patak 28 frt. Váralfa 9 frt, Bösháza 155 frt 38 kr, Vicsa 18 frt, Nyírsíd 45 frt 80 kr, Vártelek 25 frt 10 kr, Sz. Ujlak 260 frt 77 és fél kr, Var- solc 48 frt 68 kr, Sülelmed 154 frt 80 és fél kr, Kelence 193 frt 42 kr, Cikó 5 frt, Ardó 72 frt 27 kr, Benedekfalva, 68 frt 15 kr, Hidvég 57 frt 9 kr, S. Győrtelek 149 frt 73 kr, Völcsek 215 frt 30 és fél kr.

Tusza község fogyasztási adója az 1892. évre 14 frtban, Diósád községe 256 frtban állapított meg, utóbbi összeg a pénzügyminiszter által.

Magánosokat terhelő többrendbeli adó- és illetéktartozások irattak még le s fi- zetlen kincstári tartozások miatt többek- nek ingatlanára az árverés elrendelített.

Főlemlítjük még, hogy az alispán a vármegyei törvényhatósági közutakra az 1892. évben szállítandó kavicsmennyiség- ről az építészeti hivatal által összeállított mimutatást betérjesztvén, e szerint a kö- vetkező mennyiségű kavics lett az egyes utvonalakra javaslatba hozva: sz.-cséh— n.-bányai utra 537, egyenként 2 köbmé- teres halom, sz.-cséh—hadadi 132. hadad— a.-szopri 112, zilah—zsibó—deési 343, zi- lah—kolozsvári 240, zilah—vársolci 540, sz.-somlyó—széplaki 310, zilah—feleg- regy—csucsa 390, budafogadó—a.-szopri 135, zsibó—benedekfalvi 240, bádón— balla—mojádi 540. összesen 3519 halom kavics 25,674 frt 50 kr értékben.

Ezen előirányzat szerint az 1891. évi kiadással szemben 6863 frt 59 kr megta- karítás éretett el, a mely mutat az elő- irányzott bevételeknél már a múlt évben is tetemes hiányt mutatkozott, az 1892. évben szükséges műtárgy-javításokra lesz fordítandó.

A bizottság az előirányzatot elfogad- ván, végrehajtás végett az alispánhoz át- tenni rendelte.

Néhány felfolyamodás és egyesek ré- széről beadott kérelem elintézése után az ülés d. e. 12 órakor véget ért.

„Szilagy.”

Egyleti élet.

A sz.-somlyói kaszinó-egylet választ- mánya f. évi február hó 14-én igazgató Gencsy Sándor elnöksége alatt gyűlést tartott.

Jelen voltak: Faragó Sándor aligaz- gató, Zobel Lipót, Lukátsffy Ödön, Réner Albert, Vischán Elek, Gál János, Tamko Bertalan választmányi tagok, Kovács Mózes könyvtárnok és Virág Lajos jegyző.

Egyleti volt pénztárnok Ruzska Ig- nác az 1891. évi számadás és mérlegnek záros határidő alatti betérjesztésére fel- hivatott.

Egyleti ügyvéd Bölöni Sándor felhi- vatott, hogy a beperesítés végett kiadott részvényhátralékok iránt folyamatra tett perek állásáról jelentését adja be. Azon egyleti tagok pedig, kik részvény illeté- keiket a múlt 1891. évről be nem fizet- ték, tartozásaik kiegyenlítésére szólítottak fel

Bokor Imre, Schönstein Ferenc és

Az ötödik reggelén az elnök egy sü- gönyre oly hirtelen utazott haza, hogy vele nem mehettünk, mert egy új bará- tommal viteltünk. Gondtalanul indultam a délutáni vonattal haza. Kis városunk lobogó díszszel lepett meg. Eljenző csopor- tok jártak alá s fel az utcákon, — hangoztatva a Bárcay és Záray nevet. Szívem sebesebben kezdett dobogni, bi- zonyos lehangoztság vett erőrt rajtam, mert elfeledkeztem, hogy a választás napja ma van. Kiszóltam a flakresnek, hogy haj- sonk egyenesen a megyeházához. Első szá- vazati jogomat nem használni bűnnek tartottam volna. Negyedóra telt el, míg a pályaháztól beértünk s ez idő épen nem volt sok, hogy komolyan megál- lapodjam a kérdés megoldása felett: Bír- cay-e, vagy Záray, azaz hogy Rozina le- gyen a jelöltem. És egy pillanatban szinte elhatároztam, hogy megfordítatom a kö- csi rudat s elmegyek haza. De Rozina alakja újra megjelent előttem, a követ- kező percben megállott a kocsi a megye- ház kapuján s én rohantam fel a lépcső- kön... Mire felértem, nagy éljenzés közt jelenté a választás elnöke, hogy Bárcay Béni egy szavazatbősséggel kép- viselővé megválasztott.

P.....s.

Szabó Ferencnek az egylet tagjai sorából kilépésök tudomásul vétetett azzal, hogy hátrányban levő részvénytartozásaikat mielőbb befizetni igyekezzenek.

Lázár János egyleti tag kérésére ki- mondta a választmány, hogy az 1891. év folyamán nála elveszett „Üstökös” lap egy évi folyamért 2 frtot fizessen az egylet pénztárába. Az olvasási díjak pe- dig terhére teljesen leirattak.

Igazgató jelentése, hogy az egylet részére új hutorzat beszerzése és a még használható régi hutorok kijavítása iránt az intézkedéseket megtette, tudomásul vé- tetett.

Bolgár Ferencnek a „Katonai Lapok” megrendelése iránti felhívása tudomásul vétetett.

Igazgatónak azon jelentése, hogy egy használható új billiárd beszerzésére nézve gyárokkal tárgyalást folytat, és ez ügy- ben előterjesztését rövid időn megfogja tenni, szintén tudomásul vétetett.

Dracsai József takarékpénztári pénz- tárnok, Páskuj Antal birtokos, Träger Antal, Vicenti Ödön adóhivatali tisztek, Schlecht Lajos kir. segédtelekkönyvve- zető, Mihály Ákos ev. ref. segédlelkész és Posner Ábrahám gépgyáros az egylet tagjai sorába bevették.

Réner Albert volt igazgatótól a nála állott irományoknak átvételével igazgató elnöksége alatt h. pénztárnok, könyvtár- nok és jegyző bíztattak meg.

Jegyző „utasítatott”, hogy az egy- leti tagok 1892. évre érvénybenlévő név- sorát a jövő gyűlésre mutassa be.

Tüzoltó bál.

Kis társadalmunk ezen téli mulat- sága felől hirt akarnak hallani azok is, a kik nem vettek e mulatságon tényleg részt.

Sokan, a kiket ott nem láttunk s a kik lélekben mégis ott valának a fénye- sen kiválágított színház csillámoló parquett- jén, most bizonyára nagyon, de nagyon sajnálják, hogy nem volt részük a bol- dogságban.

A nyilvános közvélemény csak úgy lehet az, ha azt mindenki annak ismeri el, a mi. Nos, nekünk is ki kell monda- nunk a fájó igazságot, hogy volt „tü- zoltó bál, tüzoltók nélkül.” A hi- vatal, az igaz, ott volt, de a régi közön- ség, az a közöny álmát aludta.

Az a mulatság, mely hivatva volna a mi társadalmunk elemeit időközönként összehozni, most nem teljesítő hivatását. És ha valaki kutatná a közöny okát, bi- zonyára nem abban látná föl azt, hogy a szilágysági hölgyekből kihalt a táncvi- galmak utáni vágy és a mulatozási kedv, hanem más, egészen más ok volna e ku- tatás eredménye.

Sokan azt suttoják, hogy tán a vá- lasztás izgalmait tartották távol a jelen nem voltak. Mások azt sejtik, hogy a polgári elem szemérmesteskedik a király- női dísz, az uszály látásán, hogy tulfinom a légkör nekik a teremben... és várják a polgárit. — Isten tudná azt, ne fesse- gessük, mert hátha egyik sem igaz!

Máskülönb a mulatság fényes, ele- gáns és nagyon sikerült volt. A „sok” nem mindig „jó” is egyszerűsmond. A ki szép leány és szép menyecske ott vala, az halálra táncolhatta magát, mert táncos, az volt elég, de „öngyilkos” még sem találtatott meg s Hja, mert szép ám az élet.

A toillettek fényesek, mondjuk ki a legelegánsabbak valának, annyira ele- gánsak, hogy e sorok írója, — a kit pe- dig egy jó ösmerőse meg sem látott, rö- vid időre bár, de gyönyörködött abban a tündéres képmén, mely a főváros vigadó- jából látszott ide szakadni. — A táncok hosszú sorát a ragyogó szépségű tüzoltó főparancsnokné, Vischán Elekné ő nagy- sága nyitotta meg (rőzsaszín, uszály) s tartott a tánc hajnalhasadáig.

Csupa kedv, csupa szellem, virágillat és boldogság uszott a nagy teremben és mikor hajnalhasadással öszlott a finom, elegáns világ, nem egy leány, nem egy asszony ajka sóhajtott: „Bárcsak mindig így mulatnánk!”

Hogy néha-néha mi okozza a jó han- gulatot, azt ki tudná megmondani?

Egy ifju ember, a ki szereti az éle- tet, ezen mulatság boldogságának láza alatt elhatározta, hogy ő is „rendez” még egy ily „zártkörű” vigalmat, aztán... megházasodik ő is. Vajjon sikerül-e neki is, hogy két tucat angyal még valaha va- rázsolhasson ily paradicsomot a földre, a milyen vala az ez idei farsang legelőke- löbbike.

Piknik, jöjjön meg a napod!

A vigalomban résztvevő szép hölgyek és szép leányok koszorujából ott tündö- költek a következő leányok: György Rizuka, Halliarszky Vilma, Hankó Ju- liska, Molnár Amália, Ruzska Karla, Su- rányi Margit (Nagyfalu), Zoltán Irén (Ilosva). — Asszonyok: Baita Elemérné,

dr. Böckel Béláné (Nagyfalu), Dratsay Józsefné, Halliarszky Samuné, Kereszt- szeghy Andorné, Kethely Istvánné, Lu- kátsffy Ödönné, Macha Gusztávné, Márkus Gusztávné, Páskuj Józsefné, Ruzska Ig- nácné, Surányi Gyuláné, Szénássy Mik- lósné, Vischán Elekné.

Apróságok a múlt napokból.

Viszi a vállán Kerekes Márton vá- lasztópolgártárs a jelöltje zászlóját. Meg- állítja az utcán egy ellenzéki uri ismerőse.

— Mit visz, Márton bácsi?
— Zászlót viszek a falunak.
— Ugyan nem restelli azt a nagy rudat ha zacipelni.
— Hát már így van.
— Aztán mit adnak azért, hogy azt a nagy rudat cipeli?
— ???

— Azért mondom, mert mi a múlt választáskor öt pengőt adtunk a zászló vivőnek. — No az isten áldja.

Beállit otthon Márton gazda a „ren- dezőhöz.”

— Hát instálom hazajött a zászló.

— Jól van Márton, vigye is el mind- járt a Mihályhoz s mondja meg, hogy tegye ki.

— Érttem instálom.

Több rendbeli köhögés, ki és begom- bolózkodás után rágyujt Márton gazda, hogy:

— Hát azzal az öt forinttal csak majd holnap igazítunk.
— Miféle öt forinttal?
— Hát a mi a zászlóért jár.
— Miféle zászlóért?
— A kit hoznék vala Somlyóról.
— Öt forint? Honnan vette maga azt az öt forintot?

— Már úgy mondták a városban, hogy máskor is annyi volt a sallárium. — Hát azért mondom.

— Ne izéljen maga efélett. Ki mondta magának ezt a bolondot?

— Már az István ur, a kit találtam az utcán, hogy mindig annyi volt a ci- pelésnek az ára.

— Bolondul mondtá, nem igaz abból egy szó se.

Márton gazda hazamegy, a veresét és a zöldet felvágja párnacsupnak, a trico- lor rudat felkötí az eresz alá, ruhát szá- rítatni.

— Engem bizony nem szednek rá.

Élénken folyt a társalgás bizalmas baráti körben napi események, irodalom, politika felől. Természetes, hogy a vá- lasztás is szóba kellett hogy kerüljön. Két szomszéd vitába elegyedik, a téma: a pártok által használatba vett argumen- tumok. Kergetik egymást kölcsönösen, mindkettő vitatja jogosságát, végre egyik azt mondja, hogy a mai viszonyok szerint egyenlő fegyverekkel verkednek a jelöl- tek mellett. Mire az ellenfél megbotrán- kozásának kifejezésül egy le nem írható arcfintort (grimace) vág.

— Mit, te tagadod?

— Tagadom, kikérem, visszautasítom.

— Emlékedbe hozok — bizonyítás előtt — egy régi anekdotát. Egy hosszú hid két ellentétes végén két koldus ült és várt alamizsnára a vásárosoktól. Az egyik szívrehatóan esdekelt: „Sajnálják a szerencsétlen vakot...” A másik így könyörgött: „Ne sajnálják az — alamizsnát a szegény sánta koldustól.” A zsvájban azonban csak a két első felhívás volt hallható, hogy „Sajnálják”, — „Ne sajnálják!”

— Nos? — türelmetlenkedék az el- lenfél.

— Nos, hát ilyenek voltunk mi is tudniillik épen jó, hogy azt mondhatom: mi ketten. Egy bizonyos faluban a választások előtt mindketten emlegettük az „ördögöt.” Tehát ez volt a közös argumentum. Csak annyi volt a külön- ség, hogy ti azt mondtátok: „féljetelek tőle”, mi pedig azt: „ne féljetelek tőle.”

*

Egy ellenzéki viális fiatal földbirto- kos urat a somlyai választás napján ren- geteg módon abcugolá a kormány- párti zsidóság. A fiatal ur azzal rémiti az abcugolókat, hogy hallgassanak, mert a melyik reá kiabál, egynek sem fizeti meg soha a mivel adása. Erre egy éppen akkor oda érkezett zsidó, ki csak beszélni hallotta az illetőt, de nem tudta azt se, hogy miről van szó, rettenetesen elkezd a beszélőt éljenez- ni... Maga meg H... hallgasson és engem ne éljenezzen, mert még azt talál- ják hinni, hogy még magának is adása vagyok.

*

Régi dolog, hogy az asszonyok, a minthogy mindenbe szeretnek bele egye- ledni, a politikába is befolytak ősi idők- től óta. Így volt ez napjainkban is. Egyik választó polgár élete párja értesülvén, hogy a kormánypárt jelöltje mellett az

zal is korteskednek, hogy vincellér képezdét hoz s a Magura újra szőlővel fog be-telepített, így okoskodott: Mióta a filoxera megette a szőlőt, nincs bor és az uram a legjobb férfiek egyikévé vált, — Ujra beakarják ültetni szőlővel a Magura oldalát? Ujra lesz sok és jó bor? Ujra el-elmarad az uram minden este 12 óráig? ... De már akkor jobb lesz, ha az ellenzékre szavaz... Meg is mondom neki, hogy elválok tőle, ha a kormány-párthoz pártol...

Bajcsy Gábort, a csongrádi plébános nemzeti párti káplánját, mint a M. H. írja, hogy a választási háboruból ne vegyen részt, a váci püspök felszólította magához s ott tartotta a seminariumban, hol szentgyakorlatokat kellett végeznie. Ez pedig abból áll, hogy naponta egy mellé rendelt lelkiatyával — szokott ez lenni az aligazgató, vagy az exhortator — délelőtt és délután is részint imádkozás, részint dogmaticus kérdésekkel kell tölteni órákat. A mellé rendelt atya examinálja az elíteltet a tudni kellőkből. Negyed nap bejelentkezik a püspökhöz Bajcsy Gábor lelki praeparatora: „Kegyelmes uram, — szól — a szentgyakorlatokat Bajcsy káplánnal négy nap óta folytatom. Az ipsét haza kellene már ereszteni, mert úgy hiszem elment a kedve a politikába elegyedéstől. Magamról pedig nem állok jól, hogy még tovább három napi szobafogság után nem-e Irányi mellé szavazok?”

Játszanak a gyerekszobában az apróságok követelést. Négy kis leány és egy kis fiú. A kis Pali veres tollat tűz kucsmája mellé. A leányok, kik mind veres tollasok, követelik, hogy Pali zöld tollat tegyen fel, mert az „papa is” zöld tollas kormánypárti s a fiúnak is az kell, hogy legyen. — Pali még magasabbra emeli a fejét és azt mondja: Tudtok is ti hozzá? apa jobban tudja, hogy a kis fiúnak veres toll kell. Azért mondta tegnap is, mikor meglátta a sapkám mellett a veres tollat, hogy: igazad van Palkó, a „jövő” a „tiétek”!

Ingatlan birtok változások.

A zilahii kir. járásbírósg területén. Neumann Simon megvette Klein Mihály ökoritói ingatlanát 200 frtéért; — Szilágyi Károlyné Mezei Ferenc zilahii ingatlanát 150 frtéért; — Ungurán Juon Pap Tódor és neje, váteleki ingatlanát 100 frtéért; — Argyelan Kozsán özv. Toma Dávidné egresputaki ingatlanát 25 frtéért; Lázár Kozsán Sztánes Juon szentpéter-füvi ingatlanát 60 frtéért; — Filip Phoeus és neje Frankl Regina felegyregyi ingatlanát 5 frtéért; — Tyukodi Zausza Ostvát Póli sz.-szentkirályi ingatlanát 42 frtéért; — Kaizler Antalné Erdődi Zausza sz.-szentkirályi ingatlanát 10 frtéért; — Marzsinéon Tonozsja és neje Pantye Juon és neje, s társai sz.-rajtoli ingatlanát 40 frtéért; — Nagy M. György és neje Bartha Jozsef és társai mocsolvi ingatlanát 15 frtéért; — Bíró Károly és neje Kincses Julián kusalvi ingatlanát 20 frtéért; — Békán Gavilla és Juonás Mojere Pável bodjai ingatlanát 10 frtéért.

A tasnádi kir. járásbírósg területén. Kaizler Károly megvette Kaizler Bertá érszentkirályi borsótelkét 50 frtéért; — Váldán Dénes Sztávia Péter o.-csaholyi 1 hold szántóját 15 ftér; — Gáborfi Julián Tyiorán László o.-csaholyi 2 hold ingatlanát 30 frtéért; — ifj. Kandel József özv. Karsay Jánosné s társai balizsházi összes ingatlanát 340 frtéért; — Stec György s társai Stec Vaszi s társai a.-szopri ingatlanát 200 frtéért; — Mándi Giza s neje Varga Pável s társai a.-szopri pusztai borsótelkét 75 frtéért; — ifj. Smid István s társai özv. Molnár Jánosné tasnádi házias borsótelkét 550 frtéért; — Berger Dávid Berger Ferenc n.-derzsidi borsótelkét 43 frtéért; — Dajka József Kala Imre n.-pacali ingatlanát 800 frtéért; — Kis János és neje Bilog János érmindszenti borsótelkét és kaszálóját 420 frtéért; — Nyegrán György örökölte néh. Véső János és Mária tasnádi ingatlanát 70 frtéért; — Nyegrú Vasilika néh. kisk. Nyegrú Flórá zirokai ingatlanát 51 frtéért; — Borzós Tolozsja s társai néh. Borzós Zaharjáné s társai f.-szopri ingatlanát 664 frtéért; — Filip György és János néh. Filip György t.-szántói ingatlanát 12000 frt 60 krért; — Marosán Tógyer Panka Flóra n.-derzsidi ingatlanát 313 frt 20 krért; — Vajda Simon megv. Naftali Mózes s társai ujméti szántóját 50 frtéért.

A zsiói kir. járásbírósg területén. Szabó Gón megvette Moldován Pap Teréz izsákfalvi 1 földjét 16 frtéért; — Budurin Todor Moldován Todor karikai 1 földjét 30 frtéért; — Zsurkó Villa Pintye Juon s társai náprádi házat 120 frtéért; — Porumb Vasilika Mihue Juon fúrnyesi 1 földjét 20 frtéért; — Pap Juon Tég-lás Anikó sz.-udvarhelyi 1 házat 50 frtéért.

A sz.-cs. kir. járásbírósg területén. Mészáros Zsuzsanna, István, János, Jozsef és András örökölt. Mészáros István sz.-cs. ingatlant 280 frtéért; — Domokos János megv. Mészáros István sz.-cs. 1 borsótelkét 50 frtéért; — Lőteher Ferenc és neje Lőteher Mihály hadadi 1 szántóját 25 frtéért; — Eller Mihály és társai a.-dékba kapt. Eller György hadadi összes birtokát; — Izrel Adolf megv. Szabó Tógyer égerháti 1 szántóját 200 frtéért; — Péter Mihály és neje Várdai Mózes lelei 1 kertjét 15 frtéért; — Kulcsár Mariska örökölte Kulesár Róza és Anikó benedekfalvi 1 borsótelkét 1/2 részét 11 frt 66 krért; — Horvát István és Pál Horvát György Anna, Zauszanna vácsói összes illetményét 107 frt 80 krért; — Nagy Anna Osváth István, Miklós és Juliánna sz.-ardói illetményét 53 frt 60 krért; — Bánkos Anna Bánkos Nue, Vaszilika, János, Onue Mária, Firóna, Gusztó alsóvárci összes illetményét; — Demjén István Demjén István és Mitre Anikó hadadi összes illetményét 474 frtéért; — Szegedi Mihály Szegedi Ráchel lelei összes illet-

ményét 57 frt 80 frtéért; — Bede György Bede György és Mihály bogdándi összes illetményét 911 frt 46 krért; — Kürti György Kürti Zsuzsanna Kürti György bogdándi illetményét 525 frtéért; — Deak György megv. Varga Ferenc lelei 1 borsótelkét 10 frtéért; — Pap Danilla 1. Nue Pap Onue Tógyer monói 1 borsótelkét 50 frtéért; — sz.-cs. méhészezségület Pélegyházi Lajosné és Dószegi Erzsike sz.-cs. 2 drb. borsótelkét 80 frtéért.

Egy érdekes cáfolat.

Olvasóink előtt ismeretes, hogy a „Kolosvár” című lapban Lázár István urról az állított, hogy báró Bánffy Dezső urnak mint akkori ellenjelöltjének azon ajánlatot tette volna, hogy 600 forint lefizetése esetén a képviselő jelöltségtől a választás napján vissza fogna lépni, miért őt a báró aztán szobájából kiutasította volna.

A „Kolosvár” 38 ik száma ezen ügyre vonatkozólag következő nyilatkozatokat hozza:

Most értesülök arról, hogy a Kolosvár február 8-iki számában Megjegyzések cím alatt a szilágy-somlyói választás ügyei között az én nevem is említve lett, még pedig oly módon, mintha én Lázár István urral, az ellenzék képviselőjelöltjével, a kerület átengedése iránt és részére br. Bánffy Dezső urhoz ajánló jegyet adtam volna.

Ez a közlés, merőben alaptalan, mert én Lázár István urral az egész választási mozgalom alatt nem találkoztam, vele nem tárgyaltam és részére senkinek ajánló jegyet nem adtam.

Kérem sziveskedjék becses lapjában a helyreigazító sorokat közölni.

Bokros Elek.

Ugyanez ügyben Bánffy Dezső báró, a szilágy-somlyói kerület orsz. képviselője, — kijelentette szerkesztőségünknek, hogy az az értesülés, mely szerint Lázár István ur tőle bizonyos összeget kért volna és ő e miatt Lázár urat elutasította volna: teljesen váloatlan. Ilyen ügyben közte és Lázár ur közt semmiféle ellentét föl nem merült és egyáltalán föl nem merülhetett.

Ugyanannak a „nyilttéri” rovatában Lázár István ur a kérdésre sértő közlemény beküldjét alávaló orv. támadónak jelenti ki.

Különfélék.

— Mai számunk rendes szépirodalmi mellékletének tartalma: „Egy naplóból” írta Lukács János, — „Hagyjatok csak a dalt nekem” költ. Illyés Bálintól, — „A halál kapuja előtt” írta Lukács Gyula, — „Hogy lövi Kure lesen a rakát?” írta Birsony István, — „Bokor Julis” költ. Békesalji Lajostól, — „Sphin” írta Szomaházy István, — „Gondolatok”, — „A szegény imája” költ. írta báró Kemény Endre, — „24-ik születésnapomra” költ. írta Farkas Imre, — Fejtörő és Számrejtvény. Az első lapon „Bili diszben” a 4-ik lapon pedig „Vigasztalás” című szép képek emelik a melléklet érdekességét.

— Áthelyezés és kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Kasza István szilágy-csehi kir. járásbírósgit inokolt a zilahii kir. törvényszékhez helyezte át, Andrassy Endre sz.-cs. járásbírósgit telekkönyvi átalakító díjokot pedig a sz.-cs. kir. járásbírósgit-hoz inokkák nevezték ki.

— Hazelnők. Mint hírlék, báró Bánffy Dezsőt, — a szilágy-somlyói választókerületben megválasztott országgyűlési képviselőt emlegetik az új országgyűlés elnökéül.

— Polgari értekezlet volt a múlt héten, melyen a résztvevők — a független a szabadelvűpárti polgárok nagy része társulalakítását határozták el. A társulás célja a polgárok szoros összefűzése és annak kötelezővő tétele lenne, hogy a társulati tagok egymást támogassák és zaidótól ne vásároljanak.

— Magvalasztott képviselőink mandátumát vivő küldötségekbe, mint utólag értesülünk többen s pártkülönbség nélkül lettek felszólítva. A vidékről br. Podmaniek Gyula és Zoltán Béla az indulás napján tudatták a küldötség elnökével, hogy családi körülményeik miatt akadályozva vannak az utazásban.

— Sz.-nagyfalusi szegény iskolás gyermekek részére begyűlt jótékony adományok fölemlelténél lapunk múlt heti számában Lázár István né önnagyságának neve, ki azon célra két forintot adott, tévedésből kimaradt.

— Influenza. Városunkban és a vidéken számos betege van e divatos kórnak az influenzának. Azért mondjuk, hogy divatos, mert derűre-borúra influenzának keresztelték mindazt a bajt, mely hűlés után szokott fellépni. Így ma már nem panaszol senki rheumáról, közhvényről, pedig ez is van elég minden télen, hanem csak influenzáról. Vidékünk szerencsére oly kintő talaju és klímájú, hogy ez az orosz-betegség sem nagy terjedelmét, sem veszélyes fokot nem

érhet el nálunk. Rendszeren 2—3 nap alatt lefoly s aggodalomra csak ott ad okot, hol tüdőgyulladás is járul hozzá, mi azonban nem gyakori. Célszerű melegen öltözködni, a meghűléstől óvakodni s jól táplálkozni.

— A sarmasági vásár kérdésében a kolozvári kereskedelmi és iparkamara úgy nyilatkozott, hogy az sem forgalmi sem célszerűségi szempontból nem indokolt.

— Az állategészségügyi vizsgálatok a szilágy-somlyói járásban ez ideig kedvező eredménnyel folynak, mert még egyetlen takonykóros állatot sem találtak.

— Meghívó. A zsiói fiatalsg Zsibón, 1892. február 27-én a nagyvendéglő termében zártkörű táncestélyt rendez. Belépti díj: személyjegy 1 frt. családjegy 2 frt. A tiszta jövedelem jótékony célra fog fordítani.

— Sajtóhiba igazítás. Lapunk 6-ik számában közölt „fegyelmi tárgyalás” című közleményben a derékszéki ítélet tévesen lett 1875-ik évi keltűnek szedve 1845-ik évi helyett. Ugyanott a panaszos neve Kiss Miklós-nak és nem Mihálynak olvasandó.

— Melyik olcsóbb? Ezt kérdezi rendszeren a legtöbb ember, midőn valamit venni szándékozik. Ezt a kérdést teszi fel magának igen sok gazda is a vetés idejének közeledtével, mielőtt a szükséges magot megrendeli. Lapunk nagy számu gazda-olvasói iránt való figyelemből szivesen szolgálunk e kérdésre felelettel, mely csak úgy szólhat, hogy a legolcsóbb az ami legjobb, mert minél jobb a mag, annál jobb termést ad. Aki tehát olcsón akar venni, az olyan cseéző forduljon, a mely a legjobb árut szállítja. Ilyen cének ismerjük Mauthner Ödön magkereskedőt Budapesten, akinek nevét különben az ország határain túl is jól ismerik a kinek üzlete éppen feltétlen megbízhatóságával fogva minden irányban oly nagy mértékben kiterjedt, hogy múltán sorolhatjuk az ó- és újvilág legelsőbbbrangu magkereskedéseivel egy osztályba. Magvai-nak feltétlen megbízhatóságáról magunk is többször meggyőződve, szivesen ajánljuk a tavaszi vetés közeledtével a termelő közönség figyelmébe.

— A rum italmérési adója. Számos helyről papusz tételvén az iránt, hogy a regálebérték az 50 fokon felőli rum után, habár annak foktartalma 80 fokot meg nem halad, általában literenként tizenöt krnyi italmérési adót szednek, a „Magyar Kereskedők Lapja” — az egyedüli szaklap, mely regáleügyi állandó rovatot tart fenn — azt írja, hogy ezen eljárás az 1888. XXXV. törvényeikk 17. szakaszának rendelkezésébe ütközik. Ezen szakasz világosan rendeli, hogy rum után, literenként 12 kr. italmérési adó fizetendő, ha hektoliter fokkonként 15 kró számítva magasabb adó alá nem esik. E szerint csak a 80 fokot meghaladó rum után esik 12 kr-nál magasabb adóösszeg, vagyis ha a rumnak alkoholtartalma 81 fok, egy hektoliter után (81 X 15) = 12 frt 15 kr adó fizetendő. A panasolt törvényellenes eljárás ellen fűszerkereskedőink tehát nyomban intézkedhetnek. A felek zaklatására vezet az is, hogy rumszállítmányok minden egyes palackja vizsgáltatik meg az adóbérlő által. Pfelhívja tehát a figyelmet a 33450 1889. pénzügyminiszteri utasítás 45. §-ának hasonló esetekre is érvényes rendelkezésére, mely szerint a palackokban lévő folyadék minőségének és alkoholtartalmának megvizsgálása céljából az adóbérlőnek csak egyes általa kiválasztott palackok nyitására van joga. Mindezekről és általában regále-ügyekben, díjmentesen ad felvilágosítást a „Kereskedők Lapja” szerkesztősége Budapesten mely az ezen ügyekben teljes tájékozást nyújtó „a szeszcs folyadékokkal való kereskedés” című munkát írta Osváth Imre kir. törvényszéki bíró, egy forintért megküldi. E munka különben 1 frt 20 krért minden könyvtárban is kapható.

— Szathmári színtársulata Zilahon teljesen szétbomlott. Nem a pártolás hiánya, hanem az igazgató a feloszlás oka. Mint halljuk, az igazgató maga kerekét is oldott, a társulat több tagja másfelé elszereződött, sőt sokan pedig még most is Zilahon tengődnek s Bánfaly igazgatása mellett ideiglenesen engedélyt nyertek a további működésre. A társulatnak több igen tehetséges tagjai voltak, kik most a legnagyobb nyomorba jutva az országos szineszezségületet okozták, hogy nem világosítja meg előre, kiknek adjon igazgatói engedélyt.

— A szilágy-csehi kisedovodának a vallás és közoktatásiügyi miniszter a Röck Szilárd alapnak 1891. december 1-én esedékesse vált jövedelméből 100 forint segélyösszeget utalványozott.

— A vetések állásáról mindenfelől kedvezőtlen hírek érkeznek. A száraz fagyok sok helyen nagyon ártottak, most meg különösen a Tisza vidéken a vízáradások okoznak károkat. Külföldről szintén rossz hírek érkeznek. Oroszországban az őszi vetések nagy része elpusztult a fagy miatt, a földdek jelentékeny része pedig vetetlen maradt. Romániában is aggodnak a gazdák, mert a vetések elhanyag és egyes határokon teljesen megsemmisültek. Terménytyűzsdénkre ezen kedvezőtlen jelenségek már is lényeges befolyást gyakorolt, s habár a buzaárakban eddig csak 15—20 kr emelkedés kons-

tatható, alig lehet kétkednünk a felől, hogy rövid idő múlva jelentékenyebb ár-emelkedés fog bekövetkezni. Vidéki államásokon a realis üzérkedés, mely nem spekulációra vásárol, jelenleg is igen tisztességes áratok fizet. Rozsban a kereslet folyton élénk marad. Új tengeri minden irányban jó vételkedvel találkozik és a vételék nagyobb részt külföldi számúra eszközöltetnek.

— Árjegyzék. mai számunkhoz mellékelve veszik olvasóink Magyar István nagy-kirolyi műkertész árjegyzékét. Ajánljuk olvasóink figyelmébe e fáradhatatlan szakembert. Már az előző évben többen tettek nála megrendeléseket a nemcsak a gyors és pontos kiszolgálással, de a magvak és egyéb rendelmények minőségével is megvoltak elégedve.

Irodalom.

— Uj napilap. A fővárosban újév előtt, mint tudva van, „Magyar Ujság” címmel dr. Fenyvesi Ferenc orsz. képviselő tulajdonában új politikai és közgazdasági napilap indult meg. Előfizetési ára 12 frt. Arról értesülünk, hogy a „Magyar Ujság” úgy mint a többi hasonló alakú napilapok, dacára olcsóbb árának, szintén 16 oldalnyi gazdag tartalommal jelenik meg. A lap tartalma ép oly érdekes, mint változatos, rovatai kifogástalanok, szépirodalmi része a legszellemesebb írókat gyűjti maga körül, azonkívül két rendkívül érdekes ragényt közöl, egy előkelő urhölgytől pedig hitehentes állandó és illusztrált divattudósítást hoz. Ajánljuk a lapot olvasóinknak, annál inkább, mert fél- és egész éves előfizetőinek még az az előnyük is van, hogy a „Magyar Ujság”-nak 7 milliónyi nyerevényvel kecségetető két sorajegy-csoportjára játszhatnak.

— Vaszary Kolos hercegprimás areképét közli a „Magyar Gémusz” legújabb száma azon alkalomból, hogy a primás székhelyére költözött. — A rendkívül fényfel kiállított képes lapot e héten meg igen sok nevezetes közlemény teszi érdekessé. Így Széll Kálmán nyilatkozata foglaltatik benne, hogy miért nem fogadta el a képviselőházi elnökség tisztességét, ugyancsak nyilatkozata egy magas rangú katonatisztnak, hogy mi a nézete azokról a katonai brutalitásokról, melyekről az utóbbi időben annyit beszéltek. Érdekes közlemények a Vaszary Kolosról szólók, mert eddig egészen ismeretlen új adatokat tartalmaznak a primásról. A valóban szép lap egész tartalma különben a következő: Vaszary Kolos hercegprimás (kép.) — Hétről-hétre. Három a tánc. Szalócy Bertalan elbeszélése (képekkel.) — Bolgár szépkép (kép.) — A bűnbánó palóc, Temérdek költeménye (képpel.) — Vaszary Kolos székfoglalása. — Vaszary Kolos életrajza. — Vaszary Kolos a zúléli, írta Vaszary Mihály. — Vaszary Kolos mint gazda. — A primás vérrokonai. — Kedves utitárs (kép.) — Szeretlek, Hevesi József elbeszélése. — Egy emlékirat története, írta Abonyi Lajos (vége). — Egyedül, Guy de Maupassant rajza, (a szerző areképével). — „Fejedelem” (hangjegy) részlet „A kis molnárné” című operettéből. — Mária Valéria főhercegnő keresztelője (kép). — Egy híres rendező (Interview). — Udvari hírek. — Lumnicer Sándortól (képpel.) — Színház. — Irodalom. — Hogy szakadt el a kis Janika vasárnapi nadrágja? (kép). — Talányok. — Szerkesztői üzenetek.

— A „Képes Családi Lapok” legutóbbi száma rendkívül érdekes és dustartalommal jelent meg. Tolnay Lajos „Az ifjúkor regénye” és Bába Pál „Császári gaztettek” című regényei folytatást nyernek e számban, míg Tutsek Anna ismert írónőnk „Két év múlva” címmel elbeszélést és Telepi „Hát meg van?” címmel a képviselőjelöltek világából humoreszket kezd meg jóízű humorral és megkapó vonásokkal. Jelen számát a fővárosban megválasztott 9 képviselő, továbbá Mária Valéria és Salva-tor főherceg képei díszítik. Mint tehát t. olvasóink ezekből meggyőződhetnek, a „Képes Családi Lapok” oly tartalomúak, hogy csak legmelegebben ajánlhatjuk b. figyelemükbe. Előfizetési ára egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Kiadóhivatal Budapest, V., Nagykorona-utca 20. szám. A január hó 1. óta megjelent számok még kaphatók a kiadóhivatalban. Mutatványszámok kívánatra ingyen.

— Iparosoknak való kereselmi szaklap. A „Magyar Kereskedők Lapja”, ezen már tizenkettedik évfolyamában lévő, Budapesten megjelenő, nagy tekintélynek örvendő szak-közöny az iparosokat érdeklő ügyekkel is foglalkozik Minden egyes számában (heti szemléjében) kimerítő tájékozást nyújt a kereskedelem és ipar terén előfordult kérdésekről. Előfizetőinek díjmentesen ad részletes felvilágosítást, minden kereskedelmi, ipari, biztositási, jogi és regáleügyekben. A „Magyar Kereskedők Lapja” az összes miniszteriumok, megyék, városok, községek, társulatok, szállítási- és építkezéseire vonatkozó hirdetményeket legszorgosabban közli. „Magyarországi cégek tára” című ingyen melléklet az ujonnan bejegyzett és törölt cégeket közli. „Sorsolási értesítő” ingyenmelléklet az összes sorsolásokot hitelesen közli és előfizetési ára összes mellékleteivel együtt egy negyedévre két forint.

*) Vajjon a papa nem-e a jövő választást értette?

Szedőgyerek.

— Uj könyvjegyzék. Épen most jelent meg és küldetett szét a „Magyar Casinó Könyvtára” cím alatt az összes eredeti és fordított magyar regények és elbeszélések teljes jegyzéke Révai testvérek Budapesti könyvkereskedők kiadásában. Ajánljuk ezen irodalmi értesítőt úgy az egyesek, mint különösen a casinók és olvasóegyletek figyelmébe.

Szerkesztői üzenetek.

Toperczer Gyula urnak Venter. Az egy forint előfizetést február 3-án megkaptuk és az addig már megjelent négy első számot együvé csomagolva postára is adtuk. Sajnálattal azokat ismételtelen meg nem küldhetjük, mert a négy első számból már fölösleges példányokkal nem rendelkezhetünk. Előfizetést bármely naptól kezdve nem fogadhatunk el, mert az előfizetési díj — a „Szilágy-Somlyó”-ra és képes melléklet-jára a „Vasárnap”-ra egész évre csak 4 frt. tanítás és közséj jegyzőknél csak 3 frt — oly csekély, hogy az előfizetési pénznek hetek szerint való kiszámítása és az előfizetőknél illető nyilvántartása nem érdemli meg a fáradságot. Hanem az előfizetést mindig azon évnegyed első napjától számítjuk, a mely évnegyedben az előfizetés, vagy megrendelés beérkezik. Tehát önnek előfizetése április első napján fog lejárni.

Venter J. Homokmégnyen. Félévi előfizetési pénzt megkaptuk. Szlafkay G. Kr.-Bétek. Első évnegyedi előfizetési pénzt vettük. Magyar István. Nagy-Károly. Az árjegyzék akkor érkeztek meg, mikor lapunk 6-ik száma már szét volt küldve, ezért mai számunkhoz mellékeljük. Alice. Minél előbb sorát ejtjük.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
BÖLÖNI SÁNDOR.

(Nyilttér.)*

Fekete, fehér és színes selymeket méterenként 45 krtól 16 frt 65 krig sima és mintázott mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző színben szállít, megrendelt egyes öltönyökre, vagy végeken is postabér- és vámmentesen HENNEBERG G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordultával küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

*) Ezen rovát alatt közlötték a felelősség a beküldött illeti Szerk.

Eladó kazán

A gróf Dégenfeld Sándor hadadi gazdaságában egy — kevés javítás után még huzamosabb ideig is használható —

10 lóerejű Garrett-féle kazán

van eladó.

Értekezhetni Miklóssy Gyula tisztartóval Hadadon. 1-2

Fábry József

divatáru háza Sz.-Somlyón, kispiactér.

Gyapju szövetek, kész ruhák, bundák, kalapok, kendők, és több-féle divatáruk 25%-al olcsóbban adatnak el, a tulhalmozott árukészlet miatt:

2000 pár valódi carlsbadi lábbelik urak, hölgyek és gyermekeknek. Köszvény, reuma, influenza elleni, lapok által dicsért magas posztó szár, egész bélelt bőr csizmák, „valódi carlsbadi”, uraknak 6.50, 7.50, 8.50 párja, egészség fenntartására elkerülhetlen szükséges. — Női bőr cugos topánok 2.25-től feljebb, férfi bőr topánok 3 frttól feljebb. Postán küldés naponta, utánvétel mellett.

Posztó, haraszt és kásmir minden árban eladatnak. Temetkezési cikkel a legolcsóbbtól a legfinomabb kivitelig.

Szabott árak!

6-6

Ügyes, képzett divatáru segéd és két gyakornoknak való ifju, jó családból azonnal felvétetik.

37—1892. adó szám.

Árverési hirdetmény.

Sarmaság község alólirt előjárósága a képviselőtestülettől nyert 3—1892. számú meghatalmazás alapján ezennel közhirre teszi, hogy a bor, hus és cukor fogyasztási adók beszedési joga a f. évre 245 frt 60 kr. kikiáltási ár mellett folyó hó 28-án d. e. 9 órakor a sarmasági körjegyzői irodában nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe ki fog adatni.

Az árverési feltételek a sarmasági körjegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Sarmaság, 1892. február 14.

Kovács Béla,
körjegyző.

Tót Mihály,
főbíró.

Elismert foggyógyszerek.

Alveolar fogcseppek

Egy üveg ára 50 kr.

Alveolar-szájviz

Egy üveg ára 40 kr.

Alveolar-fogpor

Egy doboz ára 70 kr.

Főraktár Magyarország részére: Török József gyógyszer, Budapest, király utca 12 sz.

Arankamentes

Alulírott nál saját természetű,

lóhere-mag

kapható. — A magvak tökéletes csirázó-képességéért és **fölttlen aranka-mentességéért** jót állók.

Bölöni Sándor,
Szilágy-Somlyón.

Arankamentes

Hirdetések

a „Szilágy-Somlyó” részére a kiadóhivatalban jutanyos áron felvételnek.

Birtok eladás.

A néhai Ajtai Albert hagyatékához tartozó, összesen 344 kat. hold területű **kémeri birtok**, mely áll közvetlen a három holdnyi területű — lakóházzal, gazdasági épületekkel s gyümölcsös kerttel ellátott — belső telek mellett fekvő 163 kat. hold szántó és kaszáló tagbirtokból, — 51 kat. hold szinte egy darabban levő erdei uj irtás földből, — 43 kat. hold 30—50 éves fiatal szálas erdőből, — 12 kat. hold pusztaszerű földből, mely szántónak is használható és több a község belterületén levő kaszálók és telkekből, szabad kézből eladó.

Értekezhetni Bölöni Sándor ügyvéddel Szilágy-Somlyón.

Magyar általános köszén bánya részvénytársulat.

Ajánlja a t. malom-, szeszgyár- és cséplőgéptulajdonos uraknak, valamint szobafűtésre legjobb minőségű

CZENTERI ÉS KIRÁLDI

VEGYES, AKNA- és DARABOS

SZENÉT

egész kocsiakományokban minden állomásra szállítva.

Megrendelések intézendők

a magyar általános köszénbánya részvénytársulathoz

4-10

Budapest, V., váci-körut 46.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 26-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatainak változatosága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb, tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Bármely pártköz tartozzék is a képviselő, beszéde az „Egyetértés”-ben a legterjedelmesebben közöltetik. Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlok-egyeneset ellenkező irodalmi célt szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szépirodalmi olvasmányát a világirodalom legkitűnőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárcacikkeket legjobb íróinktól, divattudósítást Párisból, stb., úgy hogy nincs szépirodalmi lap, mely az „Egyetértés”-nek e rovattal a versenyt kiállhatná.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés”-nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólétesültség tekintetében utólrétegetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés”-nek, hogy az események ösmertetése körül soha semminemű tekintetből nem hagyta magát befolyásolni s mint **teljesen független lap** fölötté áll minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításainak is mindenkor a párttekinetekben felülemelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közeliismerést, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés” olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés” gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdák közönsége, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tözedei tudósításainak bőségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés”-ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van s e miatt az „Egyetértés” ma már nélkülözhetenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipar- és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés” a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendszeres rovatban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt hű tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés” 3 speciális rovatát említhetjük meg, melyek országos híre tettek szert. Ezek: az Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni**, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS”-re,

melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr, negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés” felelős szerkesztője és kiadóhivatala: Csávozszy Lajos.

Az „Egyetértés” kiadóhivatala: Dalszínház-utca I. szám. (Az operaházzal szemben.)